

OBSAH

Úvodem – co je antropocén /5

I. METODOLOGIE /25

1. Restrukturalizace sociálního prostředí /26

2. Teoretické a empirické postupy /31

3. Kontingence /36

II. HYBNÉ SÍLY ENVIRONMENTÁLNÍ
POLITICKÉ FILOSOFIE /41

1. Spojení činů a slov /42

2. Utopistika jako překonání dystopie /50

3. Modifikace pravidel environmentálního diskurzu /53

Závěr /58

III. POLITICKÁ FILOSOFIE

ENVIRONMENTÁLNÍ ZTRÁTY A MOCI /61

1. O moci /63

2. O ztrátě /71

Závěr /77

IV. PRVNÍ DŮVODY TRANSFORMACE

POLITICKÉ FILOSOFIE

V ENVIRONMENTÁLNÍ /79

1. Na cestě k decivilizovanosti /81

2. Ekologická modernizace a revitalizace kapitalismu /86

3. Environmentální filosofie politicky rozumné společnosti /96

Závěr /104

V. DEMOKRACIE JAKO POLITICKÁ METAFORA. POLITICKÁ IMAGINACE VLÁDNUTÍ	/107
1. V čem rezonuje demokracie	/109
2. Krize demokracie	/115
3. Postdemokracie a jiná zakouzlení	/118
4. Politická metafora v environmentální filosofii	/127
Závěr	/137

VI. INDUSTRIÁLNÍ A ENVIRONMENTÁLNÍ DEMOKRACIE	/141
1. Život na úkor jiných	/145
2. Industrialismus a industriální demokracie	/154
3. Environmentální demokracie jako realistická utopie	/158
4. Environmentální demokracie předpokládá rozšíření sféry demokratické deliberace	/165
5. Upřednostnění imperativu udržitelnosti před imperativem růstu	/172
6. Environmentální práva jsou předpokladem všech ostatních práv	/179
Závěr	/180

VII. POLITICKÁ FILOSOFIE A ENVIRONMENTÁLNÍ KOMUNIKACE	/183
1. Komunikační rozmístění environmentů	/186
2. Kde probíhá komunikace?	/191

VIII. SUBJEKT A SUBJEKTIVIZACE	/199
1. Autonomní Já – fenomenologie komplexnosti	/201
2. Nebuď sám sebou	/206

Summary /217

DOPORUČENÁ LITERATURA	/227
JMENNÝ REJSTŘÍK	/241